

„Ierbar” de Andrei Dosa

Un scenariu de,

Florin GHERMAN

1 EXT. STRADĂ AGLOMERTĂ. NOAPTE

1

ALEX(35) este pe o stradă aglomerată. ALEX este înalt, îmbrăcat tot în negru, (teniși, pantaloni largi și tricou), are ochii albaștri/verzi. Merge încet, însă cu pași mari. Se uită în stânga și în dreapta la oamenii care îl înconjoară. În mână ține o sticlă cu apă pe care o strânge puternic, apoi o scapă. Nu o ridică. Privește înainte fără să schițeze vreo emoție. Pătrunde pe o stradă lăaturalnică și se oprește în dreptul unei uși pe care scrie.: „În lumina asta ai putea să te îndrăgostești! Listen on Repeat!”

2 INT. CAMERĂ GOALĂ. NOAPTE

2

Începe VO de mai jos

ALEX(35) intră într-o cameră goală luminată de neoane. Pereții sunt colorați în mai multe culori calde. Are privirea în pământ. Începe melodia: „Explosions in the Sky- Disintegration Anxiety” Este înalt, însă face pașii foarte mici. Un pumn din față îl lovește puternic peste nas. Își acoperă fața cu ambele palme. Își coboară palmele până în dreptul nasului. Partea descoperită e plină de sânge. Se uită la persoana care l-a lovit și începe să zâmbească. Mâinile rămân în dreptul nasului. Privirea îi este plină de recunoștință.

ALEX (VO)

Sunt surescitat, obosit, fragil și irascibil. Toate în același timp. E ca și cum aș sta în mijlocul rozei vânturilor și toate vânturile și-ar schimba direcția, atacând cu forțe egale punctul în care se formează. Bătând împotriva mea, ținându-mă în loc, zăpăcindu-mă. Consum energia pe care mi-o dă nervozitatea ca să-mi înving fragilitatea. Cu cât realizez mai mult anvergura și profunzimea fragilității mele, cu atât îmi crește surescitarea. Încerc să facilitez schimburi între surescitare și oboseală, între slăbiciuni și frustrări, până îmi pierd complet capacitățile de negociator și mă afund într-un somn agitat, fără vise.